

Ardından

– HASAN GÖK · 04 Ocak 2013

ARDINDAN

Gidişinin ertesiydi daha
Anlayamamıştım bir tek benden mi gitmiştin
Yoksa en çok benden mi gitmiştin
Kimsenin bakışlarında görünmüyordu eksikliğin
Bendeki kadar

Susuvermiştin ansızın
Bir yürek sızısı çökertmiştin inceden önce
Sonra derinleşmişti suskunluğun

Ağlıyordum
Benden çok ayak seslerin ağlıyordu
Koridorlarında yalnızlığımın

Olabilir miydi?
İhtimali var mıydı?
Bir gülümseyişle alay ederek
Kalkar mıydın düştüğün yerden

Ama olmadı işte susmuştu gülüşlerin
Susmuştu yanağındaki gamze
Benden gidişinin ayak sesleriydi hıçkırıklarım

Yarım yamalak hatıra kırıntlarına
Nede çok anlamlar yüklenirmiş böyle anlarda

Ne çok gitmiştin benden
Ve ne çok götürmüştün giderken

Boşluğun öyle derin bir sancının
Hummalı titremelerinde
Hissiyatımı sınıyordu şimdi

Gözlerini yumduğun yerde
Bir tek benden mi gitmiştin
Neden kimsede
Gidişinin eksilttiği boşluklar belirgin değil benim kadar
Birçok defamı gitmiştin benden yoksa
Tekrar, tekrar h.gök